

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 44

Utgitt 4 oktober.

1915

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

30 septbr.

av 30 september 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at det under 24 december f. a. utfærdigede utførselsforbud for bly ændres derhen, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

Bly, ubearbeidet.

Blylegeringer, ubearbeidet.

Avfald av bly og av blylegeringer.

Bly og blylegeringer, i arbeide: plater, ruller, rør og rørdeler, traad, stænger.

Blyuld.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

Plakat

1 oktbr.

angaaende forskrifter for utlevering, behandling og opbevaring m. v. av arsenik til kreaturvask.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I henhold til lov angaaende indførsel av apotekerverer samt angaaende handel med gifte og arkana av 16 mai 1904 § 2 og lov angaaende lægers og dyrlægers levering av lægemidler m. v. av 25 juli 1910 § 5 fastsættes herved:

§ 1. Arsenik til bruk som kreaturvask maa ikke fra apotek leveres til nogen uten efter recept fra dyrlæge.

§ 2. Dyrlæge maa ikke forskrive eller utlevere arsenikvask, uten at han har forvissnet sig om eller kjender til, at

1 oktbr. saadan vaskning er paakrævet. Der maa ikke forskrives arsenikvask i større mængde for hver gang, end hvad der er nødvendig til én gangs vaskning av det bestemte antal dyr i den besætning, til hvis bruk arseniken rekvireres av vedkommende kreatureier.

§ 3. Den, som til sin besætning skal benytte arsenikvask, maa sørge for, at arseniken opbevares paa saadan maate, at uvedkommende ikke kan faa fat i den. Han skal for hver gang til dyrlægen avgi en skriftlig erklæring om, at stoffet før benyttelsen vil bli opbevart under hans varetægt under laas og lukke, endvidere at vaskningen vil bli utført av ham egenhændig eller under hans opsyn av kyndige og paalidelige folk, og at det efter vaskningen muligens tiloversblevne straks tilintetgjøres paa forsvarlig vis, saaledes at ingen forgiftning kan finde sted.

§ 4. Hvis rekvirenten ikke selv mottar recept eller arsenikvask av dyrlægen, skal han medsende budet saadan erklæring, som foran nævnt. Erklæringen blir at opbevare av dyrlægen.

§ 5. Arsenikvask — koncentrert eller fortyndet — maa ikke av dyrlæge forskrives eller utleveres uten i tilberedt stand.

§ 6. Det kar, hvori arsenikvasken utleveres, skal — foruten at indeholde betegnelse om, at medikamentet er bestemt til utvortes bruk, og at det er dyremedicin — paasættes et iøinefaldende giftmerke samt en sterkt rødfarvet signaturlap, begge omhyggelig paaklæbet. Signaturen skal angi oppløsningens formel og den utleverte mængde i gram eller kubikcentimeter. Nøiagtig bruksanvisning skal medfølge med angivelse av den mængde av oppløsningen, som skal benyttes til vaskning av ét dyr av vedkommende art (hest, kvæg, sau, gjet, svin, hund, kat eller fjærfæ). Naar oppløsningen er koncentrert, maa fortyndingsmaaten og fortyndingsgraden tydelig angives i bruksanvisningen.

§ 7. Arsenikvask maa ikke utleveres, ei heller av motageren eller nogen anden heldes over paa øl-, vin-, punsch- eller mineralvandflasker eller paa andre kar, som paa grund av sin vanlige anvendelse kan gi anledning til forvekslinger.

§ 8. Hvis der til vaskning blandes arsenikopløsning i trøkar, maa dette straks efter bruken opprændes. Stentøikar, glaskar eller jernkar maa efter benyttelsen omhyggelig skylles og vaskes paa saadan maate, at forgiftning derved ikke kan foraarsakes. Andre slags kar end trø-, stentøi-, glas- eller jernkar maa ikke anvendes.

§ 9. Enhver dyrlæge, som forskriver eller anvender arsenikvask i sin praksis, skal føre en særskilt giftbok, hvori an-

føres rekvisitens navn og bopæl, antallet og arten av de dyr, 1 oktbr. til hvilke vasken skal anvendes, formelen og mængden av den forskrevne eller utleverte oppløsning, størrelsen av den til hvert dyr anvendte eller forskrevne dose, opplysning om vasken er utlevert av dyrlægen selv eller forskrevet av ham gjennom recept samt ekspeditionens datum og løpenummer.

§ 10. Forøvrig har dyrlægen og den leverende apoteker at iagttå, hvad der er foreskrevet i den til enhver tid gjældende lovgivning om utlevering og opbevaring av gifte m. v., jfr. særlig §§ 17 og 23 i kongelig plakat av 4 juni 1904*).

§ 11. Overtrædelse av nogen i denne plakat git forskrift straffes med bøter, forsaavidt den ikke rammes av nogen strengere straf.

Git paa Kristiania slot den 1 oktober 1915.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

I statsministerens fravær:
Ihlen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

1 oktbr.

av 1 oktober.

1. I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder meddeles stadfæstelse paa en av Tønsbergs bystyre den 10 september fattet beslutning om forandring i § 17 b og tillæg til § 33 i de ved den norske regjerings resolution av 5 juli 1906, jfr. kongelige resolutioner av 12 mai 1910 og 10 februar 1911, stadfæstede politivedtægter for nævnte by.
2. Tillægget til § 33 træder i kraft 1 januar 1918.

Beslutningen gaar ut paa følgende:

§ 17 b forandres til at lyde:

»Med samtykke av magistrat og formandskap kan politiet bestemme, at visse slags færdsel skal følge bestemte gater eller retninger.

Politiet kan ved særegne leiligheter helt eller delvis forby kjøring i enkelte gater.«

Til § 33 føies følgende tillæg:

*) Ifølge plakat av 4 juni 1904 § 17 kan arsenik til utryddelse av skadelige dyr kun utleveres fra apotek efter attest fra politimesteren i byene eller lensmanden paa landet. Ifølge samme plakats § 23 kan læges eller dyrlæges recept ikke træde istedenfor den heromhandlede attest.

1 oktbr. »b. Byens indvaanere maa til kjøring i byen kun benytte vogner med fjærer. Dette gjælder ogsaa dem, som bor utenfor byen, naar de driver kjøring for betaling inden byens grænser. Undtagelser fra denne bestemmelse kan gives av magistrat og formandskap.

c. Til lasskjørsel — herfra undtat avlings indkjørsel i hus — skal, naar varerne veier over 500 kg. for 4-hjulede og 300 kg. for 2-hjulede kjøretøier,

Felgbredden være mindst:

a. for 1-spændte kjøretøier . . . 8 centimeter

b. » 2- — — . . . 10 —

c. » 3- eller flerspændte kjøretøier 12 —

Hjulhøiden være mindst:

d. for 2-hjuls kjøretøier . . . 90 —

e. » 4- — — . . . 70 — «

Den gamle del av § 33 gives litr. a.

1 oktbr.

Kongelig resolution

av 1 oktober.

I henhold til lov til beskyttelse av barn mot bruk av tobak av 19 april 1899 meddeles stadfæstelse paa en av herredsstyret for Løitens herred, Hedemarkens amt, under 13 september 1915 fattet beslutning til vedtægt om salg av tobak til barn m. v. — dog med en enkelt forandring.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Det er forbudt bygdens handlende, hoteller, foreninger, kafeer og private personer at sælge eller utlevere tobak i nogensomhelst form til barn under 15 aar, medmindre de medbringer skriftlig rekvisition fra forældre eller foresatte.

§ 2. Overtrædelse av denne bestemmelse straffes med bøter i henhold til straffelovens § 339, 2 led.

1 oktbr.

Kongelig resolution

av 1 oktober.

I medhold av § 1 i lov til forebyggelse av smughandel med alkoholiske drikke av 31 juli 1912 bestemmes, at bevertning med mat eller drikke i Voss herred, Søndre Bergenhus amt, fra 1 december 1915 skal være gjenstand for bevilling.

Kongelig resolution

1. oktbr.

av 1 oktober.

Den av Snertingdalens herredsstyre i møte den 24 juli 1915 fastsatte vedtægt angaaende lukning av utsalgssteder i Snertingdalens herred stadfæstes i henhold til lov av 25 juli 1913 som gjældende indtil videre, — dog med nogen forandringer.

Den stadfæstede vedtægt er saalydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregaar, skal med de nedenfor angivne undtagelser holdes lukket fra kl. 7^{1/2} aften til kl. 7 morgen den nærmest følgende virkedag i tiden fra og med 1 november til og med 30 april.

Fra og med 1 mai til og med 31 oktober fra 8 aften til 7 morgen.

§ 2. Lørdage, virkedage før en helligdag, virkedagene i tiden fra og med 15 december til og med 23 december, mandag, tirsdag og onsdag i uken før paaske er det tillatt at holde oppe til kl. 8 aften. Julaften, paaskeaften og pinseaften lukkes kl. 6 og 17 mai kl. 2 eftermiddag. Søn- og helligdage skal utsalgsstedene altid holdes lukket hele dagen.

§ 3. Undtat fra nærværende vedtægts bestemmelser er aviskiosker, apotek, melkehandlere og barberforretninger, jfr. den almindelige søn- og helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

§ 4. I lukningstiden maa kunder ikke indlates. Derimot er det tillatt da at ekspedere kunder og ordres, som er kommet ind før lukningstiden, likesom enhver handlende har ret til at aapne sine utsalgssteder senere end 7 morgen og stænge tidligere end fastsat om aftenen.

§ 5. Denne vedtægt træder i kraft 1 november 1915.

§ 6. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, II.

Kongelig resolution

1. oktbr.

av 1 oktober.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskeriregler for Skogsfjordvand i Helgøy herred, Tromsø amt:

1. Det er til enhver tid forbudt at benytte garn eller andre bundne redskaper med mindre maskevidde end 28 mm. mellem knuterne i vaat tilstand, likesaa pilk, rykkekok eller lyster, endvidere at stænge vandet med garn, saa fiskens frie gang hindres.

- 1 oktbr. 2. I tiden fra og med 25 september til og med 10 oktober er alt fiske med garn eller andre bundne redskaper forbudt.
3. Det er til enhver tid til fiskeri av ferskvandsrøi (rør) forbudt at benytte rogn som ansamlingsmiddel, likesaa for alle fiskearters vedkommende i tiden fra og med 15 september til og med 14 april.
4. I tiden fra og med 26 august til og med 14 april gjælder derhos følgende særlige regler:
- a. Det er forbudt at benytte not eller kastegarn.
 - b. Garn maa ikke utsættes før kl. 4 aften og maa — naar ikke noget særlig er til hinder for optagningen — ikke forbli henstaaende længer end til kl. 9 morgen.
 - c. Ved Storelvens utløp av vandet maa garn ikke sættes længer end til en linje trukket ret over fra nedre Gamøren til en paa den motsatte bredd oplagt stenrøs.
5. Overtrædelse av disse regler er belagt med straf.

1 oktbr.

Kongelig resolution

av 1 oktober.

I henhold til § 89 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles stadfæstelse paa Tønsberg bystyres beslutning i møte den 10 september 1915 angaaende forandring i post 10 i de ved kongelig resolution av 12 december 1903 approberte byggeforskrifter for Tønsberg.

Den forandrede bestemmelse (tillæg til lovens § 74) er saalydende:

»Vægger i vaaningshus maa ikke fyldes med stry, høvelspon eller andre likesaa let antændelige stoffe.

Ei heller maa tjærepap, oljepap eller andre likesaa let antændelige stoffe anvendes til beklædning i eller paa vægger i vaaningshus. Dog kan tjærepap tillates anvendt som isolationsmateriale mellem plankevæggen og det ytre panel, naar pappen lægges direkte paa plankerne og panelet direkte paa pappen«.

Driftsreglement

1 oktbr.

for person- og godsbefordringen paa Sulitjelmabanen.

Approbert 1 oktober 1915 av Departementet for de Offentlige Arbeider i henhold til den departementet ved kongelig resolution av s. d. givne bemyndigelse, saaledes at reglementet blir glældende indtil videre.

Almindelige bestemmelser.

1. Enhver, som indfinder sig paa jernbanens omraade, eller som benytter jernbanens transportmidler eller andre indretninger, der av denne er stillet til offentlig avbenyttelse, ansees at ha indgaat paa de bestemmelser, der indeholdes i nærværende reglement, som skal være opslaat paa stationene.

2. Paa enhver station samt ved offentlige veikrydsninger og mere befærdede veier skal derhos findes opslaat fartsplaner, som angir den bestemte ankomst- og avgangstid for alle ordinære tog. Dog forbeholdes ret til forandringer deri, naar dette for grubernes transport er nødvendig. Bestemmelser om forandrede fartstider bekjendtgjøres snarest mulig. Likeledes skal takster for befordring med jernbanens tog eller øvrige transportmidler være opslaat.

3. Det paa stationen anbragte jernbaneur tjener som rettesnor saavel med hensyn til tiden for togenes avgang som for den øvrige ekspedition.

4. Ønskes nogen oplysning, eller haves nogen klage at fremføre vedkommende jernbanen eller dens tjenesteordning, maa henvendelse derom ske til grubernes bestyrelse skriftlig eller mundtlig. Sker henvendelsen gjennom posten, maa brevet være betalt. Ubetalte breve kan ikke paaregnes indløst.

5. Enhver, som indfinder sig paa jernbanens omraade, er forpligtet til at holde sig de forskrifter efterrettelig, som meddeles ham av jernbanens tjenestemænd. I vægningstilfælde kan vedkommende føres bort fra jernbanen, hvorhos han efter omstændighetene vil bli anmeldt for overtrædelse av bestemmelserne i lov av 7 september 1854 i forbindelse med politibestemmelserne av 29 september 1873.

6. Jernbanens tjenestemænd er forpligtet til at vise høflighet og forekommenhet i tjenesten, men paadrar sig ansvar, hvis de ikke paataler eller søker at forhindre overtrædelse av gjældende bestemmelser. Det er betjeningen forbudt av private, der benytter banen, at motta drikkepenger eller, uten forut indhentet tilladelse, anden godtgjørelse,

1 oktbr.

Befordring av reisende.

7. Billetutsalget kan lukkes 2 minutter før den for tog bestemte avgangstid. De reisende maa i betimelig tid før togåvgang ha indtat sine pladser i toget. Ved kjøp av billet maa vedkommende være forsynt med de nødvendige veksel penger og maa selv forvisse sig om at ha erholdt rigtig billet, inden han forlater billetluken, da ombytning senere i almindelighet ikke vil finde sted. Gratisbefordring tilstaaes kun ved skriftlig tilladelse fra rette vedkommende.

8. Skulde nogen tilfældigvis være kommet paa toget uten billet, maa saadan løses gjennom konduktøren ved første station mot 50 % tillæg i prisen, dog ikke utover 50 øre. Negter vedkommende at løse billet, avsettes denne ved første stoppested og anmeldes.

9. Ekstratog avsendes ikke uten efter indhentet tilladelse fra trafikchefen og til pris, som av denne bestemmes.

10. Personer, som kan være til skade, frygt eller ækkelhet for medreisende paa grund av sygdom, mentale eller legemlige skrøpeligheter eller lignende, tilstedes ikke adgang til jernbanen, uten at forutgaende særlig tilladelse er erhvervet.

11. Lik, hvorom det ved lægeerklæring godtgjøres, at døden ikke er bevirket ved akut ondartet, smitsom sygdom, mottages til befordring, naar det er nedlagt i kiste, som forhindrer saavel utbredelse av stank som utsivning av væsker fra liket. I dette øiemed bør kistens bund være dækket med sagmugg, torvstrø, tør mose eller lignende. Herom har den, som avsender kisten, at gi vedkommende jernbanefunktionær tilfredsstillende opplysning.

Lik, hvorom saadan lægeerklæring ikke er tilveiebragt, mottages ikke til befordring uten efter forut indhentet speciel tilladelse, og maa det under enhver omstændighet være nedlagt i lufttæt kiste av sink eller andet metal.

Bestilling maa i ethvert fald være skedd paa avsendelsesstationen 24 timer, forinden liket henbringes til denne, og avsenderen maa gi de opplysninger, som av vedkommende stationsmester begjæres, samt indestaa for, at liket vil bli avhentet paa ankomststationen inden tre timer efter togets ankomst.

12. Togets avgang tilkjendegives ved klokkeringning, og maa de reisende da straks indta sine pladser.

13. Konduktøren er berettiget til naarsomhelst at fordre sig billettene forevist samt til at kræve dem avlevert, inden toget stanser. Det er hans pligt at gaa de reisende tilhaande med opplysninger angaaende togets gang eller paa anden maate, som kan være forenlig med hans tjeneste, likesom de reisende til ham kan anmelde, om de tror at ha opdaget noget used-

vanlig ved toget, eller om de har noget at besvære sig 1 oktbr. over.

14. Jernbanebetjeningen er berettiget og paa de reisendes forlangende forpligtet til at anvise dem deres pladser. De reisende er forpligtet til efter betjeningens forlangende at skifte vogn eller plads. Hunder maa ikke medtages i kupeen.

15. Ingen maa gjøre forsøk paa at bestige toget, efterat signal er git til dets avgang, eller paa at forlate det, forinden det er stanset. Overtrædelser anmeldes.

16. Efterat vogndørene inden togets avgang er lukket av jernbanens betjenter, eller mens toget er i bevægelse, eller efterat det er stanset, hvad enten stansningen finder sted ved station eller paa andet punkt av linjen, maa dørene ikke av de reisende aapnes, medmindre fare er eller med rimelighet kan formodes at være forhaanden.

17. Ingen maa under togets gang bøie sig ut av vognen eller støtte sig til vogndøren. Paa forlangende om end kun av én blandt flere reisende i samme kupé skal kupévinduene holdes lukket.

18. De reisende maa ikke søke at etterligne jernbanens signaler, likesom de maa avholde sig fra alt. der kan forarsake ufor nødne stansninger eller uheld.

19. Har nogen reisende beskadiget jernbanens vogner eller indretninger, maa erstatning derfor erlægges eller sikkerhet for senere betaling stilles, forinden vedkommende forlater toget eller ankomststationen.

20. Personer, som formedelst beruselse eller utilbørlig forhold er eller forutsees at bli til besvær eller forargelse for medreisende, eller som ikke vil rette sig efter de av jernbanens betjenter givne forskrifter, kan negtes befordring paa jernbanen eller bortvises paa hvilket som helst sted, hvor toget stanser. I saa fald har vedkommende ikke krav paa at faa den betalte fragt tilbake.

21. For forsinket avgang eller ankomst av tog erlægger jernbanen i intet tilfælde erstatning.

Befordring av reisegods.

22. Den reisende har ikke ret til at motta i personvognen mer reisegods, end han med bekvemmelighet kan anbringe under eller over sin bænkeplads eller ha i fanget. Reisende, der medbringer mere reisegods, maa derfor paa forhaand paa stationen løse særskilt fragtbillet, der blir at avlevere ved godsets utlevering ved ankomststationen.

Sprængstoffer kan alene medtages som reisegods, naar vekt og emballage opfylder de i plakat av 28 april 1901 § 1 givne bestemmelser.

1 oktbr. For gods, som medtages i kupeen, overtar jernbanen intet ansvar. Sprængstoffer maa ikke medtages i kupeerne.

23. Skulde ved utleveringen av reisegods paa ankomststationen noget mangle, maa dette av den reisende uten ophold anmeldes.

Ved forsinket utlevering av reisegods tilkommer der den reisende, medmindre det godtgjøres, at forsinkelsen ikke kan tilskrives jernbanen eller dens betjening, erstatning for det tap, han kan paavise at ha lidt ved avsavnet, likesom jernbanen er forpligtet til at levere reisegodset frit paa en av den reisende opgit indenlandsk post- eller jernbanestation. Erstatningen for avsavn kan ikke overstige 25 øre pr. kg. av reisegodsets vekt, regnet for hver døgn, som hengaar fra det tidspunkt, det forlangtes utlevert, indtil det leveres paa den ovenanførte station, dog høist 8 dage.

Befordring av levende dyr.

24. Levende dyr maa for at mottages til befordring enten være ledsaget av vogtere eller være forvart i tilstrækkelig solide og rummelige bur, kasser eller kurver. For hunder maa løses særskilt billet.

25. Dyr, der er beheftet med smitsom sygdom eller mishandlet, saasom ved sammenbinding av benene eller lignende, modtages under ingen omstændighet til befordring.

26. Vogtere, der maa være tilstede i saa stort antal, som jernbanens vedkommende finder fornødent, skal opholde sig paa samme vogn som dyrene.

27. Avsenderen eller vogteren har selv at sørge for dyrenes indbringelse i og uttagelse av de for dem bestemte vogner, for tilveiebringelse av de nødvendige bindeindretninger og for tilsynet under reisen, og fraskriver jernbanen sig ethvert ansvar i denne anledning. Før til dyrene underveis kan medtages fragtfrit, forsaavidt dertil er plads i de vogner, paa hvilke dyrene transporteres.

Dyrene maa straks bortføres fra ankomststationen. Blir opholdet længer end 1 time efter togets ankomst, er jernbanen efter denne tid ansvarsfri, mens det forbeholdes for eierens regning at sørge for dyrenes underbringelse og røgt.

Befordring av gods.

28. Fragtgoods indleveres paa stationene og befordres mot erlæggelse av fragten, der ogsaa kan opkræves ved utlevering paa ankomststedet.

29. Gods mottages ikke til befordring paa jernbanen,

medmindre det er forsvarlig emballert og merket. Feiltagelser, 1 oktbr.
som maatte foranlediges ved utydelig angivelse eller merkning,
er jernbanen ikke ansvarlig for, og maa avsenderen i saadant
tilfælde godtgjøre jernbanen fragt eller andre utgifter, som herav
maatte følge.

30. Den, der begjærer fragtgods befordret med jernbanen,
maa herom utfærdige behørig angivelse, der bl. a. maa inde-
holde forklaring, om indholdet.

31. Avsenderen er jernbanen ansvarlig for angivelsens
rigtighet saavel som for fragten og andre paaløpne eller paa-
løpende omkostninger.

32. Der forbeholdes jernbanens betjenter adgang til ved
aapning av kolliene at undersøke, om det indleverte gods er
overensstemmende med angivelsen, men maa saadan under-
søkelse ske i avsenderens eller mottagerens eller efter omstæn-
dighetene i 2 vidners nærværelse.

33. Findes angivelsen at være feilagtig, saaledes at fragt-
beløpet efter samme vilde bli mindre end efter den gjældende
takst, vil avsenderen efter omstændighetene bli anmeldt til
paatalemyndigheten. Godset blir i tilfælde at tilbakeholde, for-
saavidt der ikke paa anden maate stilles den fornødne sikkerhet.

34. Avsenderen kan mot at betale paaløpne omkostninger
erholde det avsendte eller til avsendelse indleverte gods tilbake,
medmindre mottageren allerede har erholdt godset eller endel
av samme utlevert. Gods, som mottageren ikke vil avhente,
eller hvis mottager ikke findes, blir beroende ved stationen for
avsenderens regning og risiko, indtil dennes nærmere bestem-
melse efter skedd henvendelse er erhvervet. Kan avsenderen
ikke findes, blir godset at behandle efter reglerne for fundet
eller uavhentet gods.

Gjenstande, der ikke eller kun paa særegne betingelser mottages til befordring.

35. Til befordring paa jernbanen mottages ikke:

- Forseglede brev og penger.
- Gjenstande, der ikke er merket paa betryggende maate,
eller, forsaavidt de skal forsende som fragtgods, ledsaget
av behørig angivelse.
- Gjenstande, hvis behandling og transport kan medføre fare
for de reisende, for jernbanens betjening, for beskadigelse
av materiellet eller andet gods eller er altfor ubekvemme
til befordring med jernbanen.

36. Kun betingelsesvis og paa forsenderens risiko samt
med forbehold om erstatning til jernbanen for den skade, som
maatte foranlediges ved transporten, mottages til befordring:

- 1 oktbr. a. Krudt, dynamit og andre eksplosive stoffe (nitroglycerin er absolut utelukket fra jernbanetransport).
 b. Fyrstikker, sammenpressede oljede bomuldssaker, petroleum, nafta, æter, ætsende syrer o. desl.
 c. Spirituosa befordres kun i den utstrækning, som til enhver tid bestemmes av Kongen.
 d. Stentøi, glasvarer, møbler og andre gjenstande, der ikke findes forsvarlig emballert, eller som i usedvanlig grad er utsat for beskadigelse ved behandling og transport eller av ekstraordinær vekt eller omfang.
 37. Krudt, dynamit og andre eksplosive stoffe mottages kun til befordring overenstemmende med de af Kongen i henhold til lov av 3 mai 1871 §§ 7 og 8 utfærdigede almindelige bestemmelser.

Fyrstikker mottages kun til befordring, naar de er emballert i tette trækasser, og disse er tydelig merket med ordet »Fyrstikker« uten forkortning. Syrer eller andre ætsende gjenstande maa være opbevart i tette glaskar, emballert i kurver eller kasser med haandtak og merket med ordet »syre«.

38. Saafremt nogen ved uriktig angivelse søker at faa sendt gjenstande, som ifølge foranstaaende enten aldeles ikke eller kun betingelsesvis mottages til befordring, blir, naar saadant opdages, forsendelsen avvist, eller, hvis den allerede er begyndt, gjenstandene stoppet ved første leilighet, hvorhos jernbanen forbeholdes ret til erstatning for al opstaat skade, like som vedkommende efter omstændighetene vil bli drat til ansvar efter loven.

Erstatning for tapte eller beskadigede gjenstande.

39. For beskadigelse, der ikke er foraarsaket ved forsømmelighet fra jernbanens side, betales ingen erstatning.

40. Til Erstatningskrav, som fremsættes senere end 6 maaneder, efterat vedkommende gjenstande er mottat til befordring, blir i intet tilfælde tat hensyn.

Om fundne eller uavhentede gjenstande.

41. Reisegods og andre gjenstande, som findes efterlatt i jernbanens vogner eller paa dens omraade, opbevares ved hovedstationen, hvor der føres en fortegnelse over samme med angivelse av, hvor og naar de er fundet.

Gods, som ikke avhentes, eller hvis eier ikke kan findes, indsendes efter nærmere bestemmelser til hovedstationen, hvor der føres fortegnelse over samme. Naar vedkommende melder sig og legitimerer sin ret, kan det fundne eller uavhentede utleveres mot

godtgjørelse av fragt og andre paaløpne utgifter. Hvis ingen 1 oktbr. vedkommende melder sig inden 2 maaneder, utstedes fornøden kundgjørelse i offentlige blade, saaledes som bestemt for proklamata. Hvad der ikke er tilbakefordret og efter behørig legitimation utlevert inden 1 aar efter kundgjørelsen, tilhører jernbanen og kan sælges til indtægt for denne. Levende dyr eller gjenstande, hvis værdi ikke gir sikkerhet for paaløpne omkostninger, eller som let er utsat for at bedærvs, eller som kan foranledige skade, forbeholdes der jernbanen ret til straks at la sælge paa vedkommendes gevinst eller tap, eller, om det findes fornødent, at la tilintetgjøre uten erstatning til vedkommende.

42. For overtrædelse av dette reglement og andre kundgjørelser angaaende jernbanen vil vedkommende bli tiltalt og straffet efter loven.

Kongelig resolution

1 oktbr.

av 1 oktober.

I medhold av § 36 c. i foranstaaende driftsreglement for Sulitjelmabanen bestemmes, at det forsøksvis indtil videre skal være forbudt at befordre brændevin med Sulitjelmabanen overensstemmende med Arbeidsdepartementets foredrag av 1 oktober 1915.

Kongelig resolution

1 oktbr.

av 1 oktober.

I henhold til lov av 1. juni 1848 angaaende norske fartøiers forpligtelse til i visse tilfælde at være forsynt med kongelig sjøpas m. v., dens § 2, bestemmes:

§ 1. Fartøier skal i norsk farvand heise nationalflag ved ankomst til ankerplads, hvor norsk krigs- eller bevogtningsfartøi ligger, og forøvrig naar saadant fartøi er isigte. De skal derhos i norsk farvand straks stoppe, naar det fra norsk krigs- eller bevogtningsfartøi forlanges, f. eks. ved, at der gives opmerksomhetssignal med dampfløiten, heises signal eller skytes varselsskud.

1 oktbr. Norsk krigs- eller bevogtningsfartøi har i norsk farvand ret til at visitere fartoier og deres ladning samt de ombordværende personer, og de befalhavende paa det visiterte skib skal villig medvirke ved visitationen samt paa opfordring meddele de oplysninger av interesse for de militære myndigheter, som de maatte kunne gi, likesom de er forpligtet til at følge de anvisninger med hensyn til deres forhold og den videre seilas, som maatte bli dem meddelt.

§ 2. Overtrædelse av disse paabud straffes efter den almindelige borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339,2.

§ 3. Paabudene i § 1 træder straks i kraft.

2 oktbr.

Skrivelse fra Utenriksdepartementet

av 2 oktober 1915,

hvorved i henhold til lov om salg og utførsel av fødevarer m. v. av 18 august 1914 § 4 bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at utføre fra riket:

Hamp i spundet arbeide (taugverk, liner, snører, traad).

Denne bestemmelse træder i kraft den 6 oktober 1915.

Kongelig resolution

Utgiver: Byraachef Young.